

איכתבי'ס לציפי

הכל כלי-כך מונוטוני ומרובע יזוה וממש... מדכא. רור צות קצת ספונטאניות, לראות חיים ולעשות אותם יפים יר תר. או אם אתם שניים ורואים את עצמכם מתאימים, אל תח שבן פעמיים. לא תתאכזבו, וכדי שלא תבכזו סתם דלק, שתיהן מהולן.

מזה גם הקיץ. בכל פעם שיר מגיע החופש הגדול מתחיל זרם הגימנוסטיקות, הלושית פיתאום שיש בחיים גם משהו חוץ מלימודים. כמו (2/85), הן נחמדות לכתוב בצמודים מפני שבשילבו הגיעו מים עד נפש הנמאסו כבר על הלא רציניים שמסביב. "למרות שמתנגנת ברדיו מוסיקה קלה, זה לא מקל על הריקנות. למרות שאנחנו שתיים, שתי בחורות בנות 18, אנו לא תוגנות מסיבות-ייאוש, אבל גם לא את ההיפך, כי פשוט אין עם מי.

לא יודעת מי המציא את האגדה הזו שעל כל גבר פנוי במדינה הזאת נלחמות לפחות שבע נקבות. אצלי המצב הוא הפוך. אני מתכוננת במדור, ולא דווקא אצלי בבית. בזמן האחרון התרוקן לי מלאי מיכ"ת הנקבות ולעומת זה מתפקעת מגירת הזכרים מרוב עומס.

אז זוהי ההזדמנות שלכן, בנות. לפני שיווצר אצלי מי חדש התור הארוך, שבו נאלצו צים להמתין שבועות וחודשים עד לפירוסו מיכתב במדור, קיפצו עכשיו על ההזדמנות. לא יכולה למלא את המדור הזה רק במיכתבי גברים רע"ב. אף קדימה, רוצנה לדואר.

עברית של מושב

לפני שאתן מתחילות עם מיכתב של (1/85), אני ממי ליצה לגשת למדף הספרים ולישול משם מילון עברי-אחי רח יקשה עליכם להביא. "עד השנייה טרום כתיבת המילים הללו נדתי בין שני קטבים: עלות הניסיון או בחי לה בו. אודה ולא אכחד: בימי חיי לא נודמן לרצונותי הפני גימיים להעפיל לאורסטים בלתי מושגים, ואולי מפאת שר לא ידעתי כלל על קיימם בי פנינת עיתון נעלם.

"לא, אין בקרבי שתתרגמי מהגרנדיזיות הטמונה במישי פטים אלייך. בתרתי בעלמח הניסיון. דרך מחרך חשקה נפשי במשהו שאולי אוכל לי צייר ולסמן חרתי ביכולתך לי העביר את המסך." לא רוצה להמשיך ולבלבל אותך. מה שתבחר רוצה, בי טייל בארץ ועושה בעיקריות דידור-חשבון לעצמה מה היא במיכלול בני-אנוש המקיימת בגופה קרוב והתמסרות לטבע והשואפת בעתיד הלא החוק לבית הם בראש פיטנה. בת האהבת אמנות חסידה, המי חפשת את דרכה ומגששת לי מען תגיע אל צור אושרה.

עכשיו את משוכנעת בוודאי שמי ושכתב את המכתב הזה, אם אינו המתמיד בכבודי ובי עצמו אז הוא ורואי המוריסס רים אחר. יש לי הפתעות בשר בילך, הבובה. הבחור הוא מר שבניק, מאחד המושבים הור תקיים והידועים במדינה. מטרי שמנונים, ומעיד על עצמו שר אינו מכוער כלל. "כתבתי שר דים בין טוב לרע, ובעוד חודר שיים אחגוג במדבר את יום הולדתי ה-19".

למה דווקא במדבר? או, או הוא, חייל באחת הסירות ב"צה"ל המטייל בחופשותיו עם בנות לוויח, אך החסר משהו קרוב שאוכל סוף סוף להבק לבטח ולהאשיר הדדית." ראו!

לא מסיבת-ייאוש

ידעתי שלא אוכל להתחמק

מזונות. בשעות הפנאי אני גם לכתב מחזות ושנים אחדות עסקתי בעיתונאות. אני לא מלך היופי, אבל גם לא מלך הכיעור. קצת שמממן, אבל מבטיח לרעות. הרוץ מזה יש לו דירה שכורה ו-177 ס"מ גובה. אף מה צריך יותר מזה היום?

מיכתב פרס

הצעה בלתי-שיגרתית

מאז הפכתי פקידת-הדואר הפרטי שלכם היו לי כבר הרבה ניסיונות, בעונותי. אבל אף אחד מהם לא התקרב לזה שבו התנסיתי במיכתבה של (5/85). אתם מוזמנים עכשיו להתנסות באותו ניסיון עצמו. ותהיה מה שתהיה דעתכם, תודו שמגיע לה פרס השבוע, לפחות בשביל האומץ.

"נדמה לי שבקשתי תיראה לך קצת יוצאת-דופן", היא מקדימה תרופה למכה. "אבל בכל הרצינות. החלטתי שלפני שאנשא ואתמסד אני רוצה... (לקחת נשימה עמוקה)... להתנסות בחווייה מינית עם אשה.

"ברצוני להדגיש שאינני לסבית, מפני שנדמה לי שלא כל אחת תהיה מוכנה לחשוף את עצמה לאשה הנמצאת מעברו השני של המיתרס, כביכול. אז אם יש נשמה אמיצה שיכולה לגלות פתיחות לפחות כמוני, אנא לא להסס. אני מוכנה להקשיב לכל דיעה שהיא ולכבדה. ואם זה עדיין לא ברור, אז מובן שסודיות מובטחת לכל מי שתמצא ליצור קשר.

"פרט נוסף: גילי 27. זהו זה. אני מקווה שלא הדהמתי אותך יתר על המידה. ועתה הבה נראה שבועון שדוגל בחופש העיתונות וחופש הפרט אם יהיה לו דם להדפיס את מכתבי. אתגר רציני, הא? "האמת היא שלא איכפת לי אם הנוסח יצונזר ואני כבר יכולה לראות בעיני רוחי אלו מטעמים והערות יהיו שם."

עד כאן. היא לא כתבה את זה, אבל אני מקווה שהיא אשה ולא איזה זכר בתחפושת.

מכתב פרס מנכה את שולחו בפרס - חבילת מוצרי יופי של חברת התמרוקים הלס, בשווי של 200 ל"י. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

טה הזאת כבר נוסחה כמה פעמים בהצלחה בעבר. מי יר דע, אולי זה יילך גם לה.

מישהי בסכך

"אין לי סיפורי הלל ולא נפלאות. לא מורה בתיכון ולא חייל כווד. מעדיף להישאר נטול כינויים, פשוט: אני. עם כל המורכבות והתכנים שבי ועם עשרים וארבע שנותי ועם איוו מחשבת או אמונה שר דווקא דרך מיכתב קטן במדור שכות אוכל להגיע לאיוו מישי הי בתוך הסכך העצום הזה.

"מישהי שעיימה תהיה לי לשון משותפת. שתדבר אלי, שיעבורה אהיה מוכן לתת מר עצמי. מרצון. מישהי שאהבת טבע וטיולים, מישהי שרוצה לראות כמה שיותר ולהכיר ככל שיותר, מין רומנטיקאית שכוז עם נפש יפה ולב גדול. אז אם יש מישהי כזו - שגם תענה, לא רק תקרא."

על החתום: (7/85).

מיכתבי לפירוסו במדור זה יש לשלוח לפני הכותבת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136 תל-אביב. מכתבים למכתבים ב"מדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצונית יש לרשום את הכותבת הנ"ל. על המעטפה הפנימית, מבייש לת בבול של 50 אגורות. יש לרשום את מיספרו הטידורי של המכתב בלבד. מכתבים בלתי-מבויילים לא יישלחו.

חופשי כציפור

נעזוב לרגע את הגיער. (3/85) הוא קצת יותר חבוזה, אקדמאי בן 41. הכותב שירים ומצייר, משוגע על מוסיקה קלאסית ורוץ כמעט לכל קוץ צרט. מחפש אחת כזאת שתרוץ יחד עימו.

"אחרי שהייתי נשוי משך 13 שנה, החלטתי להתגרש." הוא מתוודה. "היום אני חוזר שי כציפור-דרור. הילדים נשי ארו אצלה, אך אני פטור מר

צניעות חוגגת בלונדון

זה שהערבים השתלטו על לונדון, אני לא צריכה לספר לכם. כימעט כד ישראלי שני נסע הקיץ לראות את זה במועיניו. נכון שקצת מוזר לראות את כל הפאטמות מכוסות הרעלות מטיילות כרחוב אוקספורד או בצ'רס, ער רקע מודעות-פירסומת ארוזיות כמו זו שבתמונה (שצריכה להיות, אם אינני טועה, פירסומת לביגדיים). אבל מסתבר שאזה גם תורמות לתרבות המערבית. אני מתכוונת למסכות-הרעזה המפחידות, שכמה מבנות המורה נהגות לכפות בהן את פניהן מבעמי יעילות ואופנה. מסתבר שזה מצא חן בעיני כמה אופנאים. ואז תתפלאו אם בחורה הבא תראו שמפוכתי הרעזה תיכנס זאפנה באופן רישמי במיצעד הכוכעים השנתי באסקוט.

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas